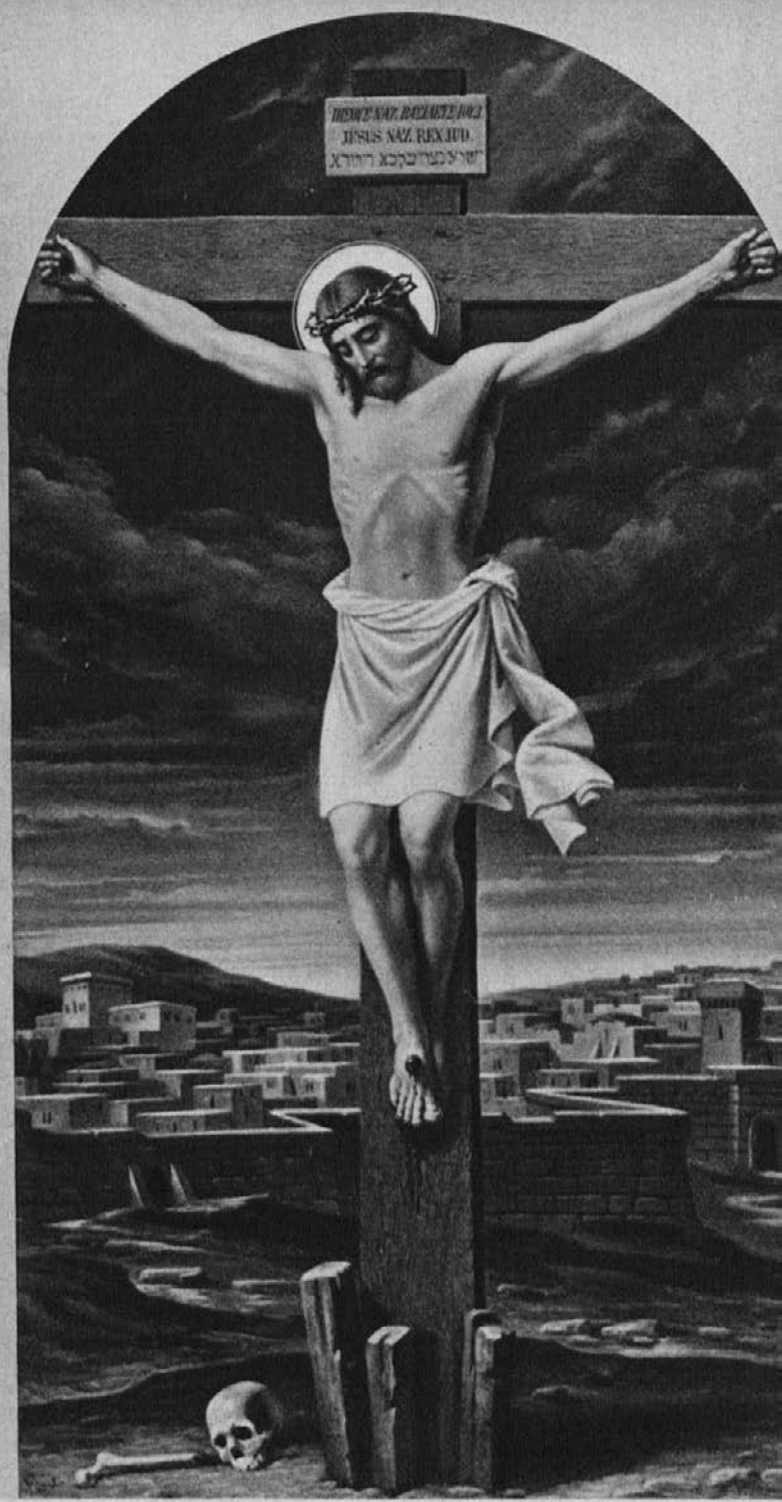

tnina
ana v
ovini

O
O
M
E
V
IZ
A
F
R
I
K
E

יהושע בן נצר המלך היהודי
JESUS NAZARETHIUS
ישׁע נצרי מלך היהודא

APRIL 1938

Odmev iz Afrike. Katoliški milijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. šte. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji letno **500 svetih maš.**

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Jezus, naš božji Zveličar, umira na sv. križu za rešenje vsega sveta.

4. stran: V misijonski kapelici. Misijonar moli z novimi zamorskimi kristjani za ljube dobrotnike. Vse, kar vidimo v skromni kapelici, je dar milih dobrotnikov.

Za najpotrebnejše misijone v Afriki: I. K. za uboge gobavce, v zahvalo in prošnjo Mariji Tereziji Ledochowski; N. N. Celje, Kr. P. 45 din; M. I. v čast Materi božji in sv. Tereziki v zahvalo za uslišano prošnjo 10 din; M. K. v čast sv. Antonu v zahvalo za uslišano prošnjo. — Pristrčni Bog povrni!

Zahvale: Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, sv. Notburgi, služabnici božji Mariji Tereziji: N. N. za uslišano prošnjo; F. T. R. Slivnica za dobljeno pomoč v družinskih in gospodarskih zadevah; S. M. Sv. Jurij za pomoč v hudi bolezni; N. N. za zdravje pri živini; M. R. Zalec za srečen izid hude operacije in dobljeno zdravje.

Priporočajo se v molitev: I. I. Idrija v dveh važnih zadevah; F. R., Slivnica v več važnih družinskih zadevah; neki dijak za pomoč in stanovitnost pri učenju in za dober izpit; F. H. Izlake za dušni mir; N. N. v neki zelo važni zadevi.

Spomin na umrle.

† Msgr. Keiling, apostolski prefekt v Kubangi, Južna Afrika. — Martin Burja, Bled. — Marija Novinec, Ljubljana. — Alojzija Kanajzlar, Loka pri Z. m. — Štefka Drenik, Stična. — Lojzka Pajk, Stična. — Jožefa Dobrišek, Braslovče. — Amalija Kolar, Podsreda. — Marija Perčič, Podsreda. — Gina Kodre, Ljubljana. — Janez Pintar, Železniki. — Marija Perko, Poljane. — Ana Gavez, Zavrče. — Anton Dobnik, Sv. Jurij ob juž. žel. — Terezija Brezovšek, Griže. — Frančiška Markovič, Slatina Radenci. — Jožefa Vrenko, Celje. — Helena Orehovec, Ljubljana. — Ana Kambič, Semič. — Marija Oblak, Škofja Loka. — Marija Setnik, Sv. Trojica. — Frančiška Legat, Hraše. — Marija Jerala, Praše. — Jožef Zupančič, Stična.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

A

P. Lagel pripravlja gluhonemo zamorko na prvo sveto obhajilo.

Afriko Jezusu!

Ako je kje lakota ali povodenj napravila veliko škodo, vse stopi na noge in vsak, kdor kaj ima, daruje v pomoč. Pomagači komunizma strahovito gospodarijo po nekaterih deželah in so katoličanom vse delo onemogočili. Mi smo, hvala Bogu, še svobodni; zato pa moramo Bogu zadostovati za krivice in nasilja, ki se ponekod godé. Tam morijo zveste božje prijatelje; mi pa moramo skrbeti, da Bog dobi drugih služabnikov v nadomestilo. In to delajo misijoni, ki vedno nove duše pridobivajo za Kristusa.

Kmalu bo barvano pleme po številu prekosilo bele Evropejce in gorje bo, ako bo poganstvo pri barvanem plemenu imelo odločilno besedo. Zato pa

Afriko Jezusu!

To naj bo naš odziv na grozodejstva, ki se gode v Španiji, Rusiji in Mehiki. Vsak kristjan naj ve, da mora po svojih močeh k temu pomagati. Nihče ni izvzet ali opravičen, dokler ima še toliko, da si kupuje cigarete ali slaščice, ali da hodi v gledališče.

Konec se bliža. Zdaj so še dnevi vojske in borbe; zato ne smemo držati križem rok, ampak boriti se v prvih

vrstah s tem razločkom seveda, da nekrvavo. Vsak naj doprinese svoje, pa čeprav le nekaj par letno, ako je res tako reven. Ves svet obnovimo v Kristusu. Bog hoče tako!

Duhovnik — misijonski prijatelj.

Velika zadeva Srca Jezusovega.

Dne 25. aprila se prične velika vojska molitve za Afriko, ki traja devet dni. Tisoče in tisoče src se bo te dni združilo v molitvi, bodisi zase ali pa javno v cerkvah in zavodih, da prosí Boga za spreobrnjenje velike Afrike, za rešitev duš naših ubogih črnih poganskih bratov in sester. Angeli božji bodo ponesli to mogočno molitev pred prestol Najvišjega.

Dragi bralec, tvoj klic ne sme manjkati pri tej molitvi! Vsevedni Bog čaka nate in želi tudi tvoje molitve pri spreobrnjenju Afrike. Ne bodimo brezbrizni pri tako važni zadevi. Morda je ljubi Bog vprav na našo molitev navezal spreobrnjenje tega in onega zamorskega poglavarja, zakrknjenega čarovnika, da, cele zamorske vasi! Saj vemo, da se morajo vse milosti izprositi in da molitev ponižnega oblake prodira. Naša molitvena vojska je sad vere, ki zori v sončni toploti božje ljubezni, je delo »občestva svetnikov«.

Nekaj velikega in nebeško lepega je, moliti za rešitev tujih narodov, ki so tako daleč, a so vendar naši bratje in sestre. Angeli varuhi črne Afrike, ki šteje nad 154 milijonov prebivalcev, se vsako leto veselijo dni, v katerih so njih varovanci deležni tolikih milosti.

Ta misel naj nam bo spodbuda, da se vsi, prav vsi udeležimo »Vojske molitve za Afriko«, ki se prične devet dni pred praznikom Varstva sv. Jožefa. Zadaj v »Odmevu« je natisnjena lepa »Molitev v čast presv. Srcu Jezusovemu za spreobrnjenje Afrike«, ki jo bomo molili te dni. Vsakemu pa, kdor jo želi imeti natisnjeno na posebnem lističu, jo na željo pošljemo zastonj. Šole in zavodi naj si oskrbijo toliko izvodov, da bo lepo molitvico vsak imel pri roki in jo tudi med letom pogosto molil.

Tej vojski molitve se bodo z veseljem pridružile tudi tiste duše v nebesih, ki so nekoč na zemlji goreče opravljale to pobožnost. — Še enkrat kličemo: **od 25. aprila do 3. maja vsi na vojsko molitve za Afriko!** Prosili in molili bomo za spreobrnjenje črnega dela sveta.

Spreobrnjen zamorski poglavar.

Leopardarji.

To so ljudje, ki stanujejo v vikariatu Fumban v francoskem Kamerunu in izhajajo iz plemena Anzoto. Oblečeni so v kožo leoparda in oboroženi z železnimi strguljami. Ponoči preže na samotnih krajih na mimo idoče, da jih umore in oropajo. P. Kristen iz kongregacije Srca Jezusovega je v Batama ustanovil misijon sredi teh na pol divjih ljudi. Tako piše o njih.

Naselil sem se na svojem misijonu v okolici Anzoto. En mesec sem bil čisto sam, da sem pripravil najpotrebnejše za misijon. Potem mi je poslal škof mladega misijonarja. Kmalu bo prišel še en brat, potem bomo pa začeli z zidanjem v večjem obsegu. Za enkrat imamo samo kočice iz ilovice. Tudi cerkev, stanovanje, precej velika šola in skedenj je iz ilovice. Leopardarji so vse to postavili še ko sem bil v Stanleyville. To je znamenje, da si žele misijonarjev in da hočejo postati kristjani.

Vsaj za dve leti smo sedaj pod streho. Seveda ta streha vode ne drži. Ko je zadnjič deževalo, je voda udirala skozi streho in zmočila vse, kar je bilo na mizi, na postelji itd. Moji zamorci so me tolažili: »Listje je še preveč sveže, ko se bo posušilo in strdilo, ne bo več propuščalo vode.« Slaba tolažba. Tako moram biti vsak večer na vse pripravljen.

Zdaj bom začel iskati izgubljene ovce. Upam, da ne bo dolgo, ko bom krstil prve izmed njih. Kraj moram dobro spoznati. Do 300 km morem iti z avtom ali z motorjem, 400 km pa peš.

Prosim, ne pozabite nas v svojih molitvah. Duše spreobračati: to je velika milost, ki se pridobi le z molitvijo. Misijonar ima dela čez glavo. Živo čuti potrebo po duhovni pomoči. In kje naj jo dobi, če ne pri misijonskih prijateljih v zaledju. Zato: pomagajte nam!

Glede denarne podpore se zanašam na božje Srce Jezusovo. Mnogo potrebujem za zidanje in za katehiste, ki so naši najboljši pomočniki. Sv. Jožef, patron misijonov, bo pomagal, da bodo Azoto kmalu pokristjanjeni.

Bogata žetev.

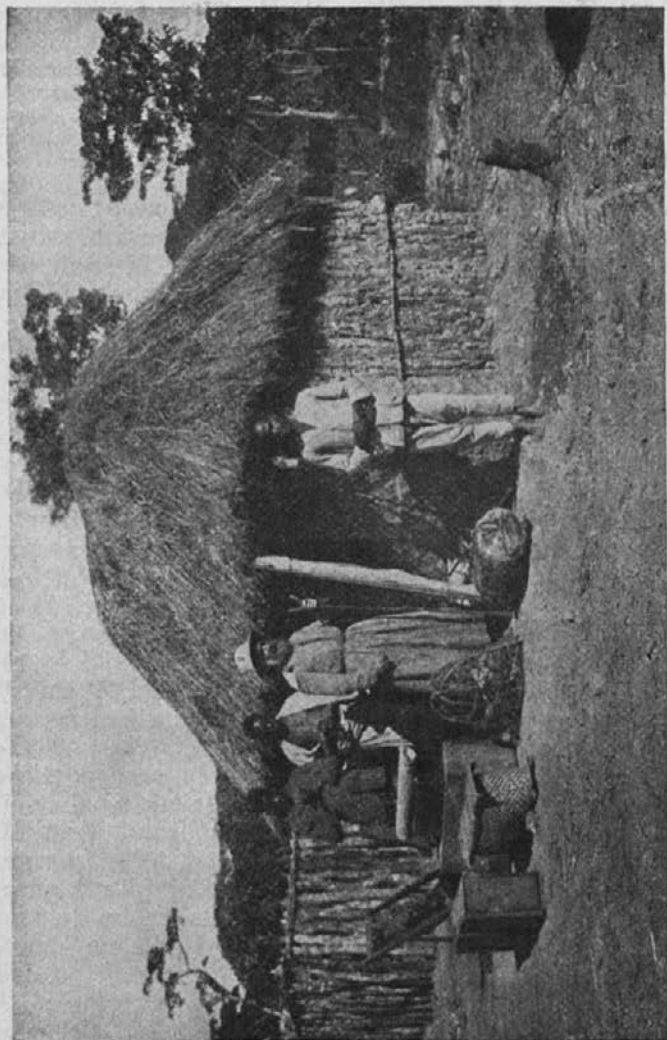
Pismo p. Petra Coenen iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill-Hillu, misijon Rangina (Kisumu).

Čutim se dolžnega, da Vam sporočim, kako bogato žetev, namreč duhovno, smo imeli v tem letu.

Naše delo je imelo uspeh. Bilo je 917 sv. krstov, 39.361 sv. obhajil, 41 porok, 209 sv. birm. Imamo 137 katehumenov, ki bodo kmalu krščeni, in 2542 drugih katehumenov, ki hodijo vsak dan k pouku.

Tudi zunanji uspehi so taki, da so nam priča, kako more misijonar v teh afriških puščavah neizmerno dobrega storiti v večjo čast božjo, ako ga blagi dobrotniki podpirajo. Zidamo prepotrebno hišo za sestre. Delo gre sicer počasi, a vztrajno naprej. Ako nas dobrotniki ne zapuste, lahko zagotovim, da bodo sestre v marcu ali aprilu že šle v svoje novo stanovanje. Kako bi me veselilo, ako bi na ta slovesni dan mogli tudi blagi dobrotniki biti navzoči, ker so skupno z nami toliko žrtvovali za to zidavo.

Tekom svojega dolgotrajnega delovanja v misijonih sem se navadil zaupati na božjo Previdnost in moram

Spet so prišli odposlanci poganske vasi prosit misijonarja, naj pride k njim oznanjevat sveti evanĝelij. Odpravlja se na pot.

reči, da je bila ravno Družba sv. Petra Klaverja tista, ki mi je dala vselej novega poguma, ko sem že omahoval. Zato pa ji ne bom mogel nikdar biti dosti hvaležen za njeno pomoč. Upam pa za gotovo, da bo ljubi Bog na mojo in mojih kristjanov molitev vsem dobrotnikom stotero poplačal in jim dal srečo in blagoslov.

Zavoljo njih nadležnosti.

Stanovitna in silna prošnja, ki jo naš Gospod priporoča v evangeliju, je privedla do zmage tudi uboge zamorce v Mbetta, v osrčju Kameruna. Dosegli so, kar so želeli, čeprav se jim je polno zaprek stavilo na pot. P. Rabben iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill-Hillu poroča o tem sledeče:

»Katoliški misijon Mbetta« je ime misijonske postaje, kot si jo le more misijonar v svojih misijonskih sanjah želeli. Je to skrit kraj, daleč od civilizacije. Na sredi cerkvice iz prsti in poleg nje ravno taka misijonska hišica. Okrog palme, reka, gozd, gore...

Tik pred božičem je bil misijon ustanovljen. Ljudje so bili vsi srečni, da so po dolgem delu in zidanju dobili vendarle patra, ki se je odločil, da bo stalno bival med njimi. Že več let so prosili našega apostol. prefekta, da naj jim ustanovi misijon. Vsakega patra, ki je potoval mimo, so prosili, naj kar pri njih ostane. Ko so pred devetimi meseci slišali, da se gospod prefekt mudi v Mamfe, so se podali na 6 dni dolgo pot s svojo zadevo. Gospod prefekt je obljubil, da obišče Mbetta. Vsa okolica je bila navdušena. Vsak je sklenil, da stori vse, kar more, da se ustanovi misijon. Opravljali so devetdnevnicu in razne druge molitve. Ko je msgr. prefekt prišel in videl to gorečnost, je bil vidno ganjen in jim je ustregel. V zaupanju na Boga je začel vse pripravljati za misijon, čeprav mu je misijonarjev zelo manjkalo.

Kakor ljudstvo, tako je tudi ta dežela prav posebne vrste. To je gorata pokrajina, na gosto nasajena s palmami, pa tudi najbolj nedostopna v vsem Kamerunu. Cest ni, ampak same steze in še te kamnate in od dežja izprane. Treba je skakati s kamna na kamen, zdaj iti v klanec, zdaj navzdol. Navzdol je še težje. Za misijonsko delo je posebna ovira to, da zaradi neke vraže ljudje ne stanujejo po vaseh, ampak le po manjših naselbinah, po dve ali tri hiše skupaj, raztreseni preko šiirne pokrajine.

Msgr. prefekt je poslal še p. Jakobsa kot drugega duhovnika v Mbetta. Cerkvica je bila kmalu premajhna; zato smo začeli zidati novo, a iz iste tvarine, kot prvo. Hočemo jo pa opremiti z bambusom v notranjščini, kot se navadno dela pri kraljevskih hišah. Najprej je bilo treba odkopati del hriba, kar je pri tej skaloviti zemlji precej težavno. Možje kopljejo s krampi, ženske pa odnašajo prst in gramoz na niže ležeča mesta. Tudi v tem je težava, da je treba ves stavbeni material znesti 3 ure daleč sku-

paj. Za to bo treba 4000 tovorov, ki se bodo znosili kar na glavah. Kristjani pa se ne strašijo tega dela. Upamo, da bo cerkev do Vel. Šmarna dovršena.

Vem, da so časi težki, zato le s težkim srcem trkam zopet na Vaša vrata. A zaupam na velikodušnost dobrotnikov, zato prav ponižno prosim: Spomnite se nas, ki ustanavljamo misijon v osrčju Kameruna.

Dežela posebne vrste.

Piše msgr. Kalist Lopinot, kapucin, apostol. prefekt otočja Mayotta in Nossi-Be.

Približno 30 km južno od Nossi-Be je polotok, ki se imenuje po glavnem kraju Ampasimena. Je prav lep zaključek morskega zaliva proti jugu in meri 40 km v dolžino in 30 km v širino.

Za polotokom se vleče nova cesta za avtomobiliste iz Ambanje proti Maromandiji. Na otoku samem pa ni cest, zato je okolica še vsa nepreiskana, ker le redkokdaj pride kak Evropejec tu sem.

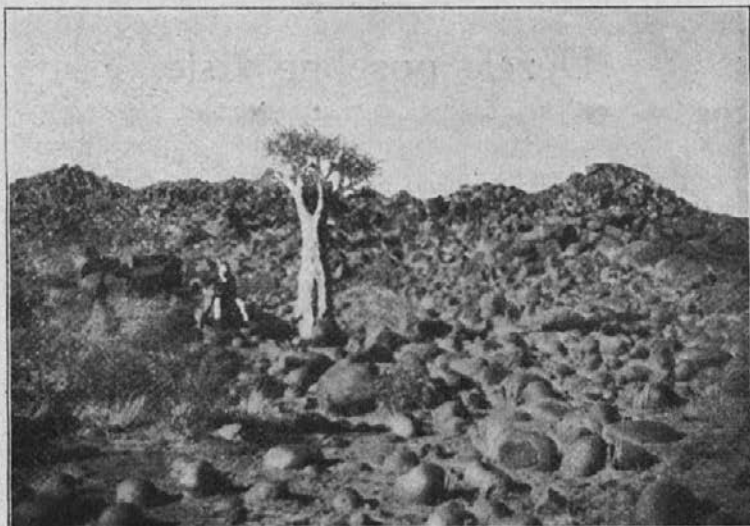
Pa sem vendarle hotel malo pogledati v te kraje in jih prepotovati podolgem in počez, da bi spoznal, ali je mogoče tu ustanoviti misijon. Kajti pred Bogom in Cerkvijo smo dolžni oznanjevati evangelij ne le po prometnih krajih, ampak tudi po oddaljenih in še neciviliziranih. Saj so vsi prebivalci Afrike potrebni milosti in božje besede.

Napotil sem se torej tja v družbi p. Adolfa. Upala sva, da bova dobila tu in tam vsaj steze, zato sva vzela s seboj zame enokolnico, to je poseben voz, imenovan Aeropousse, za p. Adolfa pa kolo. Pa sva morala večinoma peš hoditi, naši spremljevalci pa so nosili vozila za nama, kajti to je res dežela posebne vrste.

Že okolica sama! Ves polotok sva prehodila sem in tja, pa ga nisva našla ravnega prostora. Same gore in griči. Nikake planote ob bregu kake reke ali ob obali morja — same gore! Zato pa je bilo treba le ali navzgor ali navzdol. Sicer je pa zemlja rodovitna. Tudi golih gričev, kot so večinoma po Madagaskarju, ni, ampak so vsa pobočja gozdnata in pripravna za naselje. Več vrst rastlin raste tu. Toda, koliko truda bo treba, preden se zemlja obdela, ker so povsod le strmine. Tu bi se dobilo komaj za hišo prostora na ravnem.

Ponoči je tu zelo mrzlo celo v nizkih legah, zlasti ob južni obali. Čudno, saj v sosednji okolici ni posebnega mraza. Neko noč je termometer padel na 10 stopinj, tako da nas je pošteno zeblo, ker smo bili vzeli le eno odejo s seboj. Najbrž so temu krive visoke gore v okolici.

O kaki trgovini ni govora v teh krajih. Le v kaki obrežni vasi je mala trgovina, ki pa v njej ne dobiš dosti

To drevo afriške pustinje vzdrži 2 leti brez dežja.

več, ko nekaj blaga za obleko in vžigalice. Prebivalci so revni in zaostali za kulturo, zlasti v osrčju polotoka. Nekaj loncev za kuho in nekaj odej za ponoči: to je vse, kar potrebujejo. Sade riž in hodijo na obalo ribe lovit. To je potem njihova prehrana.

Poglavarji pa imajo tukaj še veliko moč in oblast. Poprej so imeli Sakalavi na Madagaskarju svojo »politično« moč, zdaj pa je njih vpliv skoraj proč, samo na tem polotoku se je obdržal.

Kaj pa krščanstvo? Le v Antisirabe, ki leži ob vhodu na polotok, se je krščanska vera udomačila; drugod pa ni pognalo niti korenin. Le na dveh krajih smo dobili nekaj katoličanov, ki pa so prišli in se naselili iz drugih, že krščanskih krajev. Na nekem kraju namerava neki poprejšnji misijonski učenec začeti z verskimi sestanki, ako

mu bo oblast dovolila. To bo šele začetek in seme za bodočo krščansko občest. V nekem drugem kraju je zaprosil neki drugi misijonski prijatelj, da bi smel ustanoviti krščansko občino, pa so mu razne zapreke delo onemogočile, ali vsaj za dalj časa zavrle. Dovoljenja ni dobil, a namerava še enkrat prositi. Je pa pri ljudstvu v splošnem živa želja po verskem pouku, tako da bo versko življenje hitro napredovalo, ko bodo verske družbe začele delovati.

Zelo me je razveselil neki 60 let stari Sakalavec, ki je bil že vzgojen v misijonu. Vprašal sem v neki vasi, kamor še ni bila stopila misijonarjeva noga, če je v vasi kak katoličan. Rekli so mi: »Seveda! Ta in ta!« — »Kako pa veste, da je katoličan?« — »Po tem, ker moli pred jedjo in po jedi.« — Tako se vidi, da se ta mož ves čas ni sramoval svoje vere, zato bo pa sedaj Bog poplašal njegovo zvestobo. Misijonarji bodo večkrat prišli v njegovo vas in delili sv. zakramente. In kadar bo prišel na smrtno posteljo, bo tudi on deležen sv. popotnice za večnost.

Krona našega dela.

Poroča M. Kewin, oblatinja sv. Frančiška, Nkokonjeru (Zg. Nil).

Res moramo biti Bogu hvaležni. To čutim zlasti, kadar premišljujem, kak blagoslov deli Bog naši družbi domačih sester. Pred 14 leti smo pričeli s 6 zamorskimi deklicami; danes šteje družba že 130 članic, 61 sester pa že deluje na raznih misijonskih postojankah. Drugo leto bo prvih 6 sester napravilo večne obljube. To bo res čast in veselje za misijone v Ugandi. Sestre domačinke so krona našega dela in prizadevanja v Afriki. Nekatere izmed njih so adoptirali, t. j. pohčerali dobrotniki Klaverjeve družbe. Pristrčno se jim zahvaljujejo in vedno bodo molile zanje. Drugih mnogo pa še čaka, kdaj se oglasi kak beli »oče« ali bela »mama«, ki bo obljubila, da hoče skrbeti za njih vzdržnino. Sestra more postati zamorska deklica le, ako najde koga, ki zanjo skrbi. Zato moja prošnja: »Pomagajte jim še naprej, kolikor le morete.«

Naj končam svoje poročilo s pristrčnim: Bog plačaj vsem prijateljem, bogatim in revnim, bližnjim in daljnim, vsem, ki nam pomagajo iz ljubezni do Boga. Tudi me se

bomo še naprej trudile pri našem podjetju, ker se nadajamo, da nam bo pomagal Bog in pa Vaša Klaverjeva družba.

Začetek samostana sv. Terezike. Sestra domačinka z zamorskima deklicama, ki se pripravljata na redovniški stan.

Prekrasno darilo.

Pismo p. Borghi, od Sinov presv. Srca, Torit, Bar-el-Djebel.

Pred nekaj dnevi je dospel harmonij, ki ste ga podarili naši misijonski postaji Torit. Slovesno smo ga blagoslovili in na praznik Kristusa Kralja prvič postavili v službo. Prav lepo se poda v naši cerkvi, ne le za to, ker je lepo izdelan, ampak zlasti zaradi lepih glasov, ki spremljajo cerkveno petje.

Nekaj vladnih uradnikov je nedavno obiskalo naš misijon in so želeli videti harmonij. Zelo so ga občudovali in hvalili.

Kaj pa šele naši kristjani in katehumeni! Ogledovali so ga od vseh strani in držali roko na ustih v znamenje občudovanja. Ko sem zaigral znani blagoslov, so kar udarili v petje, da se je razlegalo pod obokom. To je bila kar tekma med pevci in glasbilom. Dečki so me vprašali, kje sem kupil tako lepe orgle. Ko so pa zvedeli v naslednji pridigi, da nam je Družba sv. Petra Klaverja naklonila tako lep dar, so po maši prišli k meni in prosili: »Oče, piši tem dobrotnikom, da jih imamo zelo radi in da bomo zanje vedno molili.« Res so začeli »teden molitve« za vse dobrotnike Klaverjeve družbe, da se izkažejo hvaležne za prekrasno darilo.

Apostolsko delo napreduje, čeprav bolj počasi. Imamo 750 odraslih krščencev. Včasih pride kaka poganska rodbina in prosi za pouk in sv. krst. Ni dolgo tega, ko je prišel poglavar iz Torita in rekel, da želi postati kristjan. Ker pa zaradi svoje službe ne more stanovati v misijonu, sem mu svetoval, naj hodi k najbližjemu katehistu v pouk. Rad je ubogal, in sedaj hodi z ženo in sinom k pouku. Nazadnje bo pa za nekaj tednov prišel tudi v misijon v šolo. Tako zmaguje milost v dobrih srcih.

Kratka misijonska poročila.

Škof Lacoursière, apostolski vikar v Ruwenzori: Tu moremo mnogo storiti za vzgojo otrok, le žal, da nimamo sester domačink. Do zdaj nam je pomagal vikariat Uganda; zdaj pa se je oglasilo nekaj deklic, ki bodo drugo leto že pričele noviciat za svoj bodoči poklic. Stanovati bodo morale v zelo pomanjkljivem stanovanju. Zaupamo na Boga in Klaverjevo družbo, ki je domačim sestram v Ugandi zelo pomagala.

Škof Tanghe, apostol. vikar belgijskega Ubangi: Zadnji Marijin praznik smo imeli v zasilni katedrali v Mologbe zelo lepo slovesnost; lahko rečemo, da tako lepih dni naš misijon vseh 25 let še ni doživel. Do zdaj so starši vedno branili svojim hčerkam, da bi hodile k našemu pouku in službi božji; zdaj pa so starši prvi, ki se prijavljajo, da hočejo postati kristjani. Štiri postulan-

tinje so bile sedaj preoblečene. Pripravljale so se štiri leta na ta trenotek. Ena postulantinja je na smrtni postelji na sv. Jožefa dan naredila slovesne obljube. Tako se je lepo in pobožno pripravila, da je bilo njeno obnašanje ob tej priliki vsem v izpodbudo. Gotovo bo zdaj v nebesih prosila za svoje sestre, ki so postale Marijine hčerke. — Tudi imamo nekaj malih semeniščnikov in enega velikega.

Škof Huys, apostol. vikar v Zg. Kongu: Zelo sem bil vesel, da sem mogel posvetiti cerkev v Kali. Ta misijon upravljajo izključno črni zamorski duhovniki. Na slovesnost se je zbrala velika množica pobožnega ljudstva, tako da je bilo navzlic slabemu vremenu 1200 ljudi pri sv. obhajilu. Sv. zakramente je delil župnik Štefan Kaa-ze in njegovi zamorski vikarji. Očividno je blagoslov božji nad delom naših domačih duhovnikov.

Sveti Peter Klaver

apostol zamorcev.

(Dalje.)

Vedno manjši.

Prišel je dan ločitve od svetega učitelja Alfonza Rodrigueza. Leta 1608. pošljejo predstojniki Petra Klaverja v Barcelono, da prične svoje bogoslovne študije. Tedaj sv. Peter Klaver vnovič zaprosi, da bi smel v misijone. Oče rektor pa mu odvrne pol v šali: »Čemu je treba toliko filozofije za med zamorce? Počakajte, dokler božja Previdnost ne odloči o vas!« Zdi se, da mu bo res znanost prečrtala pota njegovega apostolskega poklica. Toda ne!

Ne dolgo za tem obišče oče provincial kolegij v Barceloni. Zopet predloži Peter Klaver svojo iskreno prošnjo. Predstojniki v tem spoznajo prst božji. Meseca aprila 1610. se ukrca Peter Klaver na ladjo, ki je odplula iz Seville proti Kartageni. Že na ladji je imel priliko pokazati svojo apostolsko gorečnost: streže bolnikom, uči krščanski nauk in opominja k izpolnjevanju verskih dolžnosti.

Čez mesec dni je ladja pristala v Kartageni. To je mesto, kjer so takrat tržili z ubogimi zamorskimi sužnji, katere so na tisoče dovažali iz Afrike. Peter Klaver je ostal tu le 5 dni. Potem so ga poslali z nekaterimi tovariši v notranjost dežele v Santa Fé de Bogota, da tam dovrši svoje bogoslovne študije. Toda, kakšno presenečenje! Tu ni bilo ne profesorjev, ne zadosti bratov laikov, ki bi opravljali potrebne hišne posle. Mladi dijak je moral odložiti knjige ter opravljati službo zakristana in vratarja. Poleg tega je pomagal tudi v kuhinji in pospravljal sobe. Res, lepa prilika, da se ravna po nasvetih nekdanjega duhovnega prijatelja in se vadi v ponižnosti.

Tako je Peter Klaver dve leti opravljal navadna hišna opravila in niti poznalo se mu ni, da je nekoč slovel v šoli kot odličnjak. Ves lesk učenosti je vrgel od sebe ter postal služabnik in hlapec svojih sobratov. Z veseljem bi bil vse dni življenja opravljal to nizko službo, da ni pokorščina odločila drugače. Prišli so novi patri iz Evrope in Peter Klaver je mogel nadaljevati svoje bogoslovne študije. Pa se je zdelo predstojnikom, da nadarjenost in bistroumnost Petra Klaverja ne sega daleč. Ali pa je ponižni redovnik sam skušal prikriti svoje znanosti? Ne vemo. Gotovo pa je, da je Bog v svoji previdnosti dopustil, da ga predstojniki niso spoznali sposobnega za važnejše

Sveti Peter Klaver krščuje zamorce.

službe. Za misijone med zamorci je kazal veselje, in odločili so ga za to.

Na praznik sv. Jožefa, leta 1616., je bil sv. Peter Klaver posvečen v mašnika in s tem se je pričel tudi njegov apostolat. Postal je misijonar ubogih preziranih zamorcev. Kar žarelo je od veselja, ko je videl izpolnjeno to svojo najsrčnejšo željo. Tu bo skrit pred svetom; nihče ga ne bo slavil, nič se ne bo pisalo o njem po časopisih. Vsak dan se mu bodo nudile nove prilike, vaditi se v ponižnosti, samozataji in žrtvah. Vse to bo apostol zamorcev prenašal z veseljem celih 38 let, v večjo čast božjo in za rešitev duš ubogih zamorskih sužnjev. (Dalje prihodnjič.)

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za uslišane prošnje. Iz hvaležnosti ji poklanjam botrinski dar za malega zamorčka na ime »Stanislav«.

T. V. Ljubljana.

V neki težki gospodarski zadevi sem se zaupno obrnila do služabnice božje Marije Terezije ter jo prosila pomoči. Še isti dan sem bila čudežno uslišana, zakar se ji najprisrčneje zahvalim in pošiljam mali misijonski dar.

R. R. Sv. Marjeta.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in prosim javne objave v »Odmevu«. M. A. Zagreb.

Dolžnost me veže, da se javno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat prejeto pomoč. V zahvalo pošljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Marija Terezija«. Priporočam se ji še nadalje. B. R. Makole.

Pol leta sem čutila hude bolečine na nogi. Zaupno sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije ter obljubila dar za misijone, ako mi pomaga. Tudi devetdnevnic sem začela opravljati. Počasi so bolečine popolnoma ponehale. Najprisrčneje se ji zahvalim ter se ji še nadalje priporočam. F. H. Izlake.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno službo. A. B. Ljubljana.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišane prošnje ter prosim še nadalje njene pomoči. V zahvalo pošljam botrinski dar dvema zamorčkoma na ime »Terezika« in »Anton«. N. N. Ljubljana.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski za uslišano prošnjo. V znak hvaležnosti pošljam mal dar za misijone. Priporočam se ji še nadalje in prosim javne objave. Evgen B. Str.

Zahvaljujem se blagopokojni ustanoviteljici Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano molitev v važnih zadevah. Priporočam se ji še nadalje v vseh potrebah in prosim javne objave. Priporočam tudi drugim, da se v vseh zadevah k njej zatečejo. M. M. K. Slov. Gorice.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Marija Terezija«. Priporočam se ji še nadalje in prosim javne objave v »Odmevu«. N. N. Dobrna.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dvakrat uslišano prošnjo in dobljeno zdravje. Mr. Prašnikar.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišane prošnje v več važnih zadevah ter se ji še nadalje priporočam. Pošljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Ana«. K. T. Jurklošter.

V neki težki zadevi sem se obrnila za pomoč do služabnice božje Marije Terezije in pričela devetdnevnic. Bila sem uslišana. Najprisrčneje se ji zahvalim. Neimenovana iz Z.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje v nevarni bolezni. M. G. Ljubljana.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno ljubo zdravje. Priporočam se ji še nadalje v neki važni zadevi. Neimenovana.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. A. M. Vel. Loka.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo. Priporočam se ji še nadalje v neki važni zadevi in za ljubo zdravje. I. Z. Jesenice.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za zdravje na nogi. M. U. Dol pri Hrastniku.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v boleznih. Brala sem v »Klaverjevem misijonskem koledarčku«, kako rada vsem pomaga, zato sem se tudi jaz z devetdnevnicjo k njej zatekla.

Marija Mo—.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da se mi je zboljšalo ljubo zdravje. Še nadalje se ji priporočam.

A. P. Planina.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za hitro uslišano prošnjo.

K. F. Ljubljana.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje pošiljam botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime »Ana«.

A. B. Zagreb.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Priporočam se ji še nadalje v več važnih zadevah.

N. N. Beograd.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost ter se ji še nadalje priporočam.

Neimenovana.

V neki važni zadevi sem se priporočala služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Iskreno se ji zahvalim in prosim javne objave.

F. K. Sevnica.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Še nadalje se ji priporočam in prosim objave v »Odmevu«.

N. N.

Ze leto dni sem bolehal in vsa zdravniška pomoč ni dosti pomagala. Z zaupanjem sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji in pričel devetdnevnicjo. Na moje veliko veselje me je bolezen po končani devetdnevnicji zapustila. Iskreno se ji zahvalim za prejeto milost in pošiljam obljubljeni dar za zamorčke.

F. Č. Kragujevac.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

A. A. Loški potok.

Moja hčerka je bila hudo bolna. Brala sem v »Odmevu« toliko zahval »mami z zamorčkov«. Tudi jaz sem se s polnim zaupanjem obrnila do nje in jo prosila zdravja moji hčerki. Obljubila sem darovati botrinski dar zamorčku, če bo prošnja uslišana. In res smo bili uslišani, za kar se ji prisrčno zahvalimo. Priporočamo se ji še nadalje v vseh potrebah.

A. V., Konjice.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

K. I.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: A. L. za ljubo zdravje v družini, za pomoč v težkih gmotnih in kupčijskih zadevah. — V. T. Ljubljana za pomoč v neki zadevi. — N. N. za spreobrnjenje sina na pravo pot. — A. K. za uslišanje v važni zadevi. — S. M. za pomoč v neki zadevi. — V. K. Rog. Slatina za ljubo zdravje, za pomoč pri učenju in v gospodarskih zadevah. — A. S. V. N. za božji blagoslov in zdravje. — B. A. Ljubljana za spreobrnjenje dveh očetov. — M. K. Tabor za ljubo zdravje. — Č. F. Dobrunje za stalno službo. — H. P. Tomišelj za božji blagoslov, za ljubo zdravje in za dobro službo. — Č. A. D. za dobro službo. — F. K. za ljubo zdravje. — J. N. H. za pomoč v važni zadevi in primerno službo.

Molitev k presv. Srcu Jezusovemu za afriške zamorce.

(Za devetdnevnicu od 25. aprila do 3. maja.)

O mili Jezus, Odrašenik vsega človeštva, poglej milostno na afriške zamorce, ki živijo v največji revi in zdihujejo v jarmu pregrehe. Zatekamo se k Tebi in Te prosimo za svoje najnesrečnejše brate, da bi potolažili Tvojo češčenja vredno pravičnost. Združeni z vsemi dušami, ki Te ljubijo, Te zahvalimo za vse neskončne dobrote, ki si jih dodelil nam in tudi tem narodom. Z željo navdani, da bi Tvojemu presvetemu Srcu zadostili, Te ponižno prosimo: odpusti jim nevero! Objokujemo vse grehe, s katerimi so ti narodi Tvoje božje veličastvo razžalili. Kot povračilo in v spravo Ti darujemo naš največji zaklad — Tvoje lastno presveto Srce, ki je radi grehov trpelo neskončne muke. Sprejmi tudi, da se popravijo te krivice, molitve, zaslužnja in zadostila Tvoje presvete Matere Device Marije in njenega ženina sv. Jožefa, vseh angelov in svetnikov kakor tudi vse sv. katoliške Cerkve.

O ljubeznivi Jezus! bodi naklonjen nesrečnim zamorskim rodovom! Razsvetli jih, ki živijo v temi in smrtni senci. Amen.

Sv. Jožef, zgled in varuh vseh častilcev presv. Srca, in sv. Peter Klaver, patron zamorskih misijonov, prosita za nas in uboge afriške narode! Amen.

Sv. Apostolska Stolica je dovolila za vsako devetdnevnicu, katere se kadarkoli v letu očitno ali zasebno opravlja v čast presvetelega Srca Jezusovega, tele odpustke:

1. 300 dni za vsak dan devetdnevnicu.

2. Popolni odpustek med devetdnevnicu ali v naslednjih osmih dneh. (Pogoji navadni: spoved, sveto obhajilo, molitev po namenu sv. očeta.)

BREZ KATEKIZMOV NE GRE NE TU NE TAM V AFRIKI!

Družba sv. Petra Klaverja tiska katekizme v zamorskih jezikih in jih brezplačno pošilja afriškim misijonarjem.

Kdo ne bi podaril ubogemu pogančku takega »vodnika k sveti veri«? Katekizem v zamorskem jeziku stane 25 din. Blagoslov pade nazaj, da se ohrani sveta vera v domovini. Zato stori dobrotnik misijonov dvakratno dobro: širi božje kraljestvo v poganški deželi in utrjuje sveto vero v domovini.

Darove v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja. (Naslov glej na 2. strani ovitka.)

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le s natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košiček, Ljubljana.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Karel Čeč).

Misijonski apostolat.

Na Srcu Jezusovem je sv. Janez počival pri zadnji večerji; poslušal je utripe božjega Srca in črpal iz njega ljubezen, moč in pogum za bodoči apostolat.

V prvih stoletjih so mlade slabotne device kljubovale trinogom in neustrašeno priznale vero v Jezusa, tudi če je šlo za življenje in smrt.

Še dandanes delujejo misijonarke z junaštvom apostolov, z neustrašenostjo mučencev. S svojim požrtvovalnim apostolskim delom združujejo molitev in tako sledijo Jezusu na kraljevem potu svetega križa. Križ jim razsvetljuje apostolsko pot, v križu najdejo moč.

Enako koristen in potreben kot apostolat v deželi poganov je tudi apostolat pomožnih misijonark za Afriko. Neutrudno pomagajo misijonarjem; zato jih je sveta Cerkev uvrstila v vrste misijonark.

Deviške duše, ki berete te vrstice, ali ne želite tudi ve slediti Jezusu? Ali ne želite biti deležne apostolata misijonarjev?

Za natančnejša pojasnila o tem poklicu se obrni na Družbo sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

